

Не, сдѣшатели, ако дѣйствиетелно ный желаймы да посрѣшнимъ Господа и да го имамы вынагы въ нашитѣ дѣшы, то трѣба непременно да оставимъ тѣзи ѹдоволеніа, конто Той не любн, и да отхвърлемъ онѣй, което МѢ е неприето; а ный всинца твърдѣ знаемъ кое Той нелюби, и кое МѢ е неприятно: то е онѣй, което е намъ твърдѣ приятно и което ный твърдѣ обичамы, до злраваніе Бога.

Христе, Спасителю нашъ! Ты все стоиши при вратата на нашето сърдце; Ты все ожидаши отъ насъ раскаиваніе. О! не са отдалявай, почакай още и още: може най сѣтне да са одѣлммы и да са раскаймы. Аминь.

ПОУЧЕНІЕ

НА

БЛАГОВѢЩЕНІЕ И НА ВЕЛИКАТА
СЖЕВОТА.

Не знаѣхъ какво да ви кажа днесъ, благочестивы сдѣшатели. Да ви рекъ плачете! Но вый ще кажете: какъ да плачемъ, като сега е възвѣстена радостъ на всичка вселенна? Да ви рѣкжъ радвайтеся! Но дрѣгы ще кажатъ: какъ да са радваемы, като І. Христосъ, нашата радостъ, е сега въ гроба.—При таквоя недобмѣніе, ей какво ми доде на ѹмъ: Може ли са накара да са радва тоя чловѣкъ, който никакъ не е располо-